

antagelig bliver nødsaget til at sende Lovforslaget til et Udvalg. Saaledes som Lovforslaget var formet, da det forlod dette høje Ting, var det for § 7's Vedkommende i nøje Overensstemmelse med den Vedtagelse, der var sket i den sagkyndige Kommission, som havde været nedsat til at behandle Fiskerilovene, og næsten alle Medlemmer i denne Kommission og hele Folketinget sluttede sig til den Affattelse, som det af Folketinget nedsatte Udvalg endeligt gav Paragraffen. Det, som Paragraffen gik ud paa, var ikke, som det er nævnt fra anden Side, fuldstændig at fratage Aalegaardsejerne deres Ret, men det var et Forsøg paa i saa høj Grad som muligt at værne Fiskernes Rettigheder. Der stod bl. a. i den Paragraf, at de, der skulde udnævnes til Medlemmer af Aalegaardsnævnet, skulde være fiskerikyndige. Det har Landstinget strøget, idet man er gaaet tilbage til § 6 i Saltvandsfiskeriloven af 1907. Det forekommer mig, at selv om det store Spørgsmaal om Aalegaardsretten er henvist til en særlig Kommission, kunde Landstinget meget godt have fulgt Folketinget i den Affattelse, vi havde givet denne Paragraf, og jeg vil haabe, at det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, kan enes om at føre Paragraffen tilbage til den Skikkelse, den havde, da Lovforslaget kom fra Folketinget, der i meget høj Grad havde betragtet det som sin Opgave at tydeliggøre, hvad der var Fiskernes Rettigheder.

Der kunde være Grund til at omtale enkelte andre af de Ændringer, Landstinget har indført i Lovforslaget, men da Sagen nu gaar i Udvalg, skal jeg i Dag afholde mig derfra og nøjes med at anbefale Lovforslaget til en hurtig Udvalgsbehandling.

Alfred Christensen: Saltvandsfiskeriloven har for saa kort Tid siden været til indgaaende Behandling her i Tinget, at det er unødvendigt at komme ind paa Detailler. Jeg vil dog ligesom de foregaaende Talere fremhæve, at Landstinget har ændret Aalegaardsparagraffen, ved ganske at ophæve den § 7, som Folketinget havde sendt derop, og gaa tilbage til den gamle § 6 med nogle faa Ændringer. Det er ikke muligt at se nogen Grund til, at Landstinget har foretaget denne Ændring. Den Grund, der anføres i Landstingsudvalgets Betænkning, er, at da der er nedsat en Aalegaardskommission, kommer Spørgsmaalet vel frem en Gang. Ja, det kan være snart, og det kan være sent, det

er ikke godt at vide. Men Basis for nærværende Lovgivning paa Saltvandsfiskeriets Omraade er en fiskerikyndig Kommission, hvis Forslag er blevet fulgt af Folketinget saa at sige helt igennem. Denne Kommissions Arbejde blev, hvad angaar Aalegaardsretten og Aalegaardsparagraffen, bifaldet af alle. De ministerielle Medlemmer, de særlige juridiske Medlemmer og Repræsentanterne for de faste Fiskere og de frie Fiskere, alle bifaldt det paa nær een, en Landstingsmand, som selv er Aalegaardsejer. Jeg ser ikke i den Omstændighed nogen virkelig fyldestgørende Grund til atter at sende os dette Lovforslag ned. Paragraffen var, som den var affattet, god og hensynsfuld til alle Sider. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet, da Sagen jo vil komme i Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Emil Petersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var

Første Behandling af Forslag til Lov om Hærskvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1029).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Dette Lovforslag har gennem Forhandlingerne her i Rigsdagen fulgtes med det sidst behandlede Lovforslag. De Ændringer, der i Landstinget er foretagne i det, er efter min Mening noget mindre indgribende end de i det foregaaende Lovforslag foretagne. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til baade hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting, idet jeg haaber, at ogsaa dette Lovforslag maa kunne blive færdigbehandlet saa betids, at vi kan faa en Lov ud af det i denne Samling.